

بررسی اثرات کم آبیاری روی محصول پنبه و تعیین تابع تولید در استان مازندران

داود اکبری نودهی^۱، غلامرضا علیزاده^۲، اسماعیل پورثانی^۳

۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر

dakbarin@yahoo.com

۲- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران

۳- معاونت آب و خاک جهاد کشاورزی

چکیده

به منظور بررسی اثرات کم آبیاری و تعیین تابع تولید و بهبود راندمان مصرف آب و حصول عملکرد مناسب پنبه، آزمایشی بر پایه‌ی طرح بلوک‌های کامل تصادفی شامل شش تیمار آبی، در چهار تکرار بر روی پنبه‌ی رقم ساحل و به مدت دو سال (۱۳۸۱، ۱۳۸۲) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی باغ کلا مازندران به اجرا در آمد. نتیجه تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌های دو سال آزمایش نشان می‌دهد، اثر تیمارهای آبیاری بر عملکرد پنبه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار می‌باشد ($\alpha \leq 0/01$). تیمارهای آبی بر اساس ۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیاز آبی به اجرا در آمدند. تیمار I_0 (صفر درصد نیاز آبی) و I_3 (۷۵ درصد نیاز آبی) به ترتیب با ۱۶۷۹ و ۳۰۹۹ کیلوگرم در هکتار کمترین و بیشترین عملکرد در هکتار را داشته‌اند، اما راندمان مصرف آب در تیمار I_0 و راندمان مصرف آب آبیاری در تیمار I_1 دارای بیشترین مقدار می‌باشند. هم‌چنین مشاهده می‌گردد که در تیمار I_3 با ۲۵ درصد کاهش آب مصرفی کاهش عملکردی مشاهده نگردیده و در تیمار I_2 با کاهش ۵۰ درصد میزان آب مصرفی (نسبت به نیاز کامل آبیاری تیمار I_4) حدود ۱۵ درصد کاهش عملکرد ایجاد می‌شود. در نتیجه بر اساس نتایج این آزمایش، نیاز به آبیاری کامل محصول پنبه نبوده و ۵۰ درصد نیاز آبی کفایت می‌کند.

کلمات کلیدی: کم آبیاری، عملکرد پنبه، راندمان مصرف آب، تابع تولید، استان مازندران.

مقدمه

کم آبیاری یکی از راه کارهای اساسی بهینه‌سازی مصرف آب در اراضی فاریاب است که در آن گیاهان زراعی به طور عملی به مقدار کمتر از حداکثر لازم، آبیاری می‌شوند و در نتیجه مقداری از محصول کاهش خواهد یافت ولی در مصرف آب صرفه‌جویی شده و می‌توان اراضی بیشتری را زیر کشت برده و سود بیشتری را به دست آورد (English & Raja, 1996). در مورد کم آبیاری در نقاط مختلف دنیا محققین مختلفی عنوان می‌کنند که در شرایط محدود بودن منابع آب و زیاد بودن اراضی این روش ر مدیریت آبیاری باعث افزایش تولید پنبه به ازاء آب مصرفی شده و سطح زیر کشت اراضی زراعی را افزایش خواهد داد.

در کشور هند بصورت گسترده از کم آبیاری استفاده می‌شود. به صورتی که میزان آب مصرفی تحویلی در برخی از شبکه‌های آبیاری تنها ۲۰ تا ۲۵ درصد کل نیاز آبی می‌باشد (اکبری، ۱۳۷۶ - توکلی، ۱۳۷۸). (Necdet & all, 2006) در ترکیه جهت بررسی کم آبیاری بر روی عملکرد پنبه پنج تیمار ۰، ۳۰، ۵۰، ۷۰ و ۱۰۰ درصد نیاز آبی را مورد بررسی قرار دادند و مشاهده نمودند که تیمار ۱۰۰٪ نیاز آبی بیشترین عملکرد را داشته و مقدار I_{WUE} و WUE به ترتیب برای تیمارهای مختلف بین $0.72-0.61$ و $1.4-0.77$ kg/m^3 نوسان داشته است (۹).

(English, 1990) با بررسی بر روی محصولات مختلف مشاهده نمود، کم آبیاری بسته به شرایط محیط و مکان انجام آزمایش، منجر به ۱۵ تا ۵۹ درصد سود خالص می‌شود و بیان کرد با کاهش ۴۳٪ عمق آب مصرفی سود خالص نسبت به آبیاری کامل، کاهش نداشته است.

(Hawell & all, 1984) با مطالعه‌ی دو حالت کم آبیاری و آبیاری کامل نشان دادند که با کاهش ۲۷٪ آب مصرفی تنها ۱۰٪ کاهش عملکرد مشاهده شده است.

(اکبری، ۱۳۷۲) با تاثیر کم آبیاری بر روی چغندر قند بیان نمود با کاهش ۳۰٪ میزان آب مصرفی کاهش در عملکرد محصول مشاهده نشده است و خاطر نشان ساخت که با کاهش ۳۰٪ آب مصرفی می‌توان سطح زیر کشت محصول مورد نظر را ۴۰٪ افزایش داد.

هدف از این تحقیق تعیین مقدار بهینه آب مصرفی در شرایط محدودیت منابع آب و ارایه تابع تولید پنبه می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور تعیین تابع تولید پنبه جهت مدیریت بهینه‌ی مصرف آب در مزرعه، آزمایشی بر پایه‌ی طرح بلوک‌های کامل تصادفی شامل ۶ تیمار آبیاری، در چهار تکرار و به مدت ۲ سال در ایستگاه تحقیقاتی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران (بایکلا) به اجرا در آمد. این ایستگاه در شمال شهر نکا در عرض ۳۶ درجه و ۲۶ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۳۰ درجه و ۵۳ دقیقه شرقی و ارتفاع ۴ متر از سطح دریا قرار دارد. متوسط بارندگی منطقه ۶۲۰ میلی متر، متوسط درجه حرارت منطقه ۱۷ درجه سانتی گراد، متوسط رطوبت نسبی ۷۰٪ و متوسط تبخیر از تشت ۱۳۰۰ میلی متر می‌باشد. خاک منطقه‌ی مورد آزمایش سیلتی-رسی بوده که در جدول ۱ خصوصیات فیزیکی آن‌ها نشان داده شده است.

جدول ۱: خصوصیات فیزیکی خاک محل آزمایش

وزن مخصوص ظاهری (gr/cm ³)	نقطه‌ی پزمردگی دایم (%)	ظرفیت مزرعه (%)	عمق نمونه برداری (cm)
۱/۳۱	۱۴/۱	۲۸/۷	۰-۳۰
۱/۳۴	۱۳/۸	۲۷/۹	۳۰-۶۰

تیمارهای آبیاری به ترتیب شامل، ۰ (بدون آبیاری)، ۲۵، ۵۰، ۷۵، ۱۰۰ و ۱۲۵ درصد نیاز آبی گیاه (مقدار آب به کار برده شده در ۱۰۰ درصد نیاز آبی) بوده اند. آبیاری تیمارها به صورت شیاری و با استفاده از کنتور حجمی و در کرت‌هایی به ابعاد ۱۵×۴/۸ متری انجام گردید. زمان آبیاری بر اساس ۶۰٪ تخلیه مجاز رطوبت و مقدار آب آبیاری بر مبنای رساندن رطوبت خاک تا عمق ۶۰ سانتی متری به حد ظرفیت مزرعه محاسبه گردید.

پنبه در اواخر اردیبهشت ماه به میزان ۴۰ کیلوگرم بذر در هکتار، به وسیله‌ی دست روی خطوطی که ۱۰ سانتی متر فاصله، ۵ سانتی متر عمق و دارای فاصله‌ی خطوط ۸۰ سانتی متر بودند کشت گردید. تنک کاری ۳ هفته بعد از کاشت (هنگام ۳ برگه شدن) انجام و فاصله بوته در روی ردیف‌های کشت در ۲۰ سانتی متری تشبیت گردیدند.

راندمان مصرف آب (WUE) بصورت زیر بیان می‌گردد (۸):

$$WUE=Y/ET$$

که در آن:

Y عملکرد وش و ET تبخیر و تعرق واقعی می‌باشد که برای تیمارهای جداگانه با استفاده از معادله‌ی بیلان آب به صورت زیر به دست آمد:

$$ET=P+I+\Delta S-Dp$$

که در آن:

ΔS تغییرات ذخیره‌ی آب در ابتدا و انتهای فصل رشد (mm)، P بارندگی (mm) و I مقدار آب آبیاری (mm) می‌باشد. Dp آب زهکشی شده که در این آزمایش به جز تیمارهای با ۱۰۰ و ۱۲۵٪ نیاز آبی از بقیه‌ی تیمارها به علت ناچیز بودن آب زهکشی شده، از آن صرف نظر شده است.

راندمان مصرف آب آبیاری (I_{WUE}) با کم کردن عملکرد هر یک از تیمارها (Y_1) از تیمار بدون آبیاری (Y_0) و تقسیم بر آب آبیاری فصلی و به صورت زیر محاسبه گردید (Huang & all , 2004):

$$I_{WUE}=(Y_1-Y_0)/I$$

که Y_1 مطابق با تیمارها I_5, I_4, I_3, I_2, I_1 و Y_0 مطابق با تیمار I_0 می‌باشد.

مقدار رطوبت خاک به صورت هفتگی و به روش وزنی تا عمق ۶۰ سانتی متری در هر تیمار در طول مدت آزمایش اندازه‌گیری گردید.

در نهایت برداشت محصول طی دو چین و از دو ردیف میانی هر تیمار به طول ۵ متر و به وسیله‌ی دست انجام شد.

نتایج

جدول تجزیه‌ی واریانس و مقایسه‌ی میانگین‌های عملکرد وش، راندمان مصرف آب و راندمان مصرف آب آبیاری، در تولید پنبه برای دو سال آزمایش را ارائه می‌دهد و نتایج مرکب دو ساله‌ی آزمایش در جدول‌های ۲ تا ۵ نشان داده شده است. بر اساس جدول ۲، اثر تیمارهای آبیاری در هر دو سال آزمایش بر عملکرد محصول، راندمان مصرف آب و راندمان مصرف آب آبیاری در سطح آماری یک درصد ($P < 0/01$) بسیار معنی‌دار بوده است. تجزیه‌ی مرکب نتایج نیز نشان می‌دهد که اثر تیمارهای آبیاری بر عملکرد محصول، راندمان مصرف آب و راندمان مصرف آب آبیاری در طی دو سال در سطح آماری یک درصد معنی‌دار بود. اما اثر تیمار آبیاری و اثر متقابل سال در آبیاری معنی‌دار نبوده است (جدول ۳).

جدول ۲- تجزیه‌ی واریانس عملکرد پنبه، راندمان مصرف آب WUE و راندمان آب آبیاری (I_{WUE}) در تولید پنبه (۸۱، ۸۲)

۱۳۸۲			۱۳۸۱			درجه آزادی	منابع تغییرات
I_{WUE}	WUE	عملکرد پنبه	میانگین مربعات	I_{WUE}	WUE		
۰/۰۳۱ ^{NS}	۰/۰۰۵ ^{NS}	۹۳۳۸ ^{NS}	۰/۰۶۹ ^{NS}	۰/۰۰۱ ^{NS}	۶۰۵۲ ^{NS}	۳	تکرار
۰/۳۱۱ ^{**}	۰/۳ ^{**}	۱۷۰۶۴۵۰ ^{**}	۰/۵۳۴ ^{**}	۰/۶۴۴ ^{**}	۱۳۲۴۳۲۵ ^{**}	۵	تیمارهای آبیاری
۰/۰۲۶	۰/۰۰۷	۱۰۷۴۰۵	۰/۰۴۸	۰/۰۱۱	۹۳۳۰۹	۱۵	خطا
۱۸/۸	۱۰/۷	۱۲/۸	۱۴/۸	۱۲/۳	۱۲		ضریب تغییرات(%)

NS: غیر معنی‌دار **: معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد ($P < 0/01$)

جدول ۳- تجزیه‌ی واریانس عملکرد پنبه، راندمان مصرف آب WUE و راندمان آب آبیاری (I_{WUE}) در تولید پنبه (۸۱-۸۲)

۱۳۸۱-۱۳۸۲		عملکرد پنبه	درجه آزادی	منابع تغییرات
I_{WUE}	WUE			
۰/۰۰۸	۰/۰۵۸	۴۲۹۵	۱	سال
۰/۸۱۱ ^{**}	۰/۹۰۸ ^{**}	۲۹۲۴۶۷۷ ^{**}	۵	تیمارهای آبیاری
۰/۰۳۳ ^{NS}	۰/۰۳۵ ^{NS}	۱۰۶۰۹۹ ^{NS}	۵	تیمار آبیاری در سال
۰/۰۳۵	۰/۰۰۸	۹۲۵۲۶	۳۳	خطا
۱۷/۵	۱۱	۱۱/۹		ضریب تغییرات(%)

NS: غیر معنی‌دار **: معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد ($P < 0/01$)

مقایسه‌ی میانگین‌های دو سال آزمایش (جدول ۴) و نیز متوسط دو سال (جدول ۵) نشان می‌دهد که مقدار عملکرد پنبه در تیمارهای مختلف در سطح یک درصد معنی بوده است ($p < 0/01$). مطابق جدول ۵ تیمارهای I2 و I5 یکسان و تیمارهای I3 و I4 در یک سطح بوده‌اند. حداکثر عملکرد پنبه در تیمار I4 به دست آمد. در تیمارهای I5 و I4 با افزایش میزان آب آبیاری عملکرد محصول کاهش نشان داده است (Norwood, 2000 – Orgaz & all, 1992).

شکل ۱ نشان می‌دهد که منحنی تابع تولید با یک شیب تند شروع می‌شود و سپس به تدریج از شیب آن کاسته می‌شود. به عبارت ساده‌تر کارایی مصرف آب در مقادیر کم آبیاری بسیار بیشتر است (Huang & all, 2004).

جدول ۴- مقایسه‌ی میانگین‌های عملکرد پنبه، راندمان مصرف آب و راندمان مصرف آب آبیاری در تولید پنبه

۱۳۸۲			۱۳۸۱			تیمارهای آبیاری
I _{WUE} (kg/m ³)	WUE(kg/m ³)	عملکرد پنبه(kg/ha)	I _{WUE} (kg/m ³)	WUE(kg/m ³)	عملکرد پنبه(kg/ha)	
---	a۰/۸۶	d۱۶۶۰	----	a۱/۰۲	d۱۶۹۸	I ₀
a۰/۷۹	b۰/۶۶	c۲۱۵۶	a۱/۰۷	b۰/۸۱	c۲۴۵۵	I ₁
ab۰/۶۴	c۰/۵۲	bc۲۵۶۳	b۰/۶۹	c۰/۵۸	bc۲۶۵۴	I ₂
ab۰/۶۲	c۰/۴۹	ab۳۰۶۳	b۰/۶۱	c۰/۵۱	a۳۱۳۴	I ₃
bc۰/۵	d۰/۴	a۳۰۷۹	bc۰/۴۱	d۰/۳۱	ab۲۹۱۴	I ₄
c۰/۳۵	e۰/۳۲	ab۲۹۷۰	c۰/۲۶	e۰/۳	bc۲۶۶۲	I ₅

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده‌ی عدم اختلاف معنی‌دار می‌باشد.

جدول ۵- مقایسه‌ی میانگین‌های عملکرد پنبه، راندمان مصرف آب و راندمان مصرف آب آبیاری در تولید پنبه

۱۳۸۱-۱۳۸۲				
I _{WUE} (kg/m ³)	WUE(kg/m ³)	عملکرد پنبه(kg/ha)	عمق آب آبیاری(mm)	تیمارهای آبیاری
-----	۰/۹۴a	۱۶۷۹d	۰	I ₀
۰/۹۳a	۰/۷۳b	۲۳۰۵c	۸۸	I ₁
۰/۶۴b	۰/۵۵c	۲۶۰۸b	۱۷۶	I ₂
۰/۶۱b	۰/۵c	۳۰۹۹a	۲۶۴	I ₃
۰/۴۹bc	۰/۳۹d	۳۰۴۷a	۳۵۲	I ₄
۰/۳۱c	۰/۳۱d	۲۸۱۶ab	۴۴۰	I ₅

حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده‌ی عدم اختلاف معنی‌دار می‌باشد.

مطابق جدول ۶ دامنه‌ی تغییرات عملکرد در تیمارهای مختلف بین ۱۶۶۰ تا ۳۱۷۹ کیلوگرم در هکتار (به ترتیب در تیمارهای I₅ و I₀ مربوط به سال ۸۲) با مقادیر آب مصرفی به ترتیب ۹۰ و ۳۶۰ میلی متر متغیر بوده است، که با آن چه که (ضیغمی گل، ۱۳۷۷) در گرگان با مقادیر ۱۴۴۰ تا ۳۱۴۰ کیلوگرم در هکتار به دست آورده مطابقت دارد (ضیغمی گل، ۱۳۷۸).

جدول ۶- تاثیر تیمارهای مختلف آبیاری بر عملکرد (kg/ha) پنبه‌ی رقم ساحل

سال	I ₀	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	میانگین
۸۱	۱۶۹۸	۲۴۵۵	۲۶۵۴	۳۱۳۴	۲۹۱۴	۲۶۶۲	۲۵۴۹/۵
۸۲	۱۶۶۰	۲۱۵۶	۲۵۶۳	۳۰۶۳	۳۱۷۹	۲۹۷۰	۲۵۶۹
متوسط	۱۶۷۹	۲۳۰۶	۲۶۰۸	۳۰۹۹	۳۰۴۷	۲۸۱۶	
درصد افزایش		۳۷	۳۲	۱۹	۱/۷	۷/۶	

در جدول فوق مقایسه‌ی بین میانگین عملکرد در تیمارهای مختلف نشان داده شده است. در تیمار I₁ نسبت به تیمار قبلی (I₀) ۰/۳۷٪، I₂ ۰/۳۲٪ و تیمار I₃ ۰/۱۹٪ افزایش عملکرد و تیمارهای I₄ و I₅ به ترتیب ۱/۷ و ۷/۶ درصد کاهش عملکرد نسبت به تیمارهای ماقبل خود نشان داده اند.

میانگین مصرف آب (WUE) برای دو سال آزمایش در جدول ۴ و شکل ۲ نشان داده شده است. مقدار WUE مطابق جدول ۵ بین ۰/۳ تا ۰/۹۴ کیلو گرم در مترمکعب (به ترتیب در تیمارهای I₅ و I₀ مربوط به سال ۸۱) متغیر بوده است که این مقادیر با آن چه توسط محققین دیگر ارائه گشته مطابقت دارد (Necdey & all, 2002 – Yazar & all, 2006). مطابق جدول ۷ مقدار راندمان مصرف آب در تیمار I₁ نسبت به تیمار قبلی (I₀) ۰/۲۱٪، تیمار I₂ ۰/۲۴٪، تیمار I₃ ۰/۱۰٪، تیمار I₄ ۰/۲۲٪ و تیمار I₅ ۰/۲۳٪ نسبت به تیمارهای ماقبل خود کاهش داشته است، که تیمار I₃ نسبت به تیمارهای دیگر WUE را کمتر کاهش داده است.

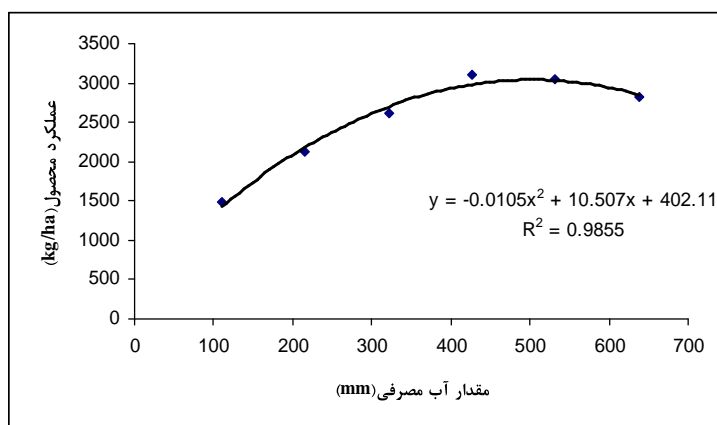
جدول ۷- تاثیر تیمارهای مختلف آبیاری بر راندمان مصرف آب (WUE) در پنبه‌ی رقم ساحل

سال	I ₀	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	میانگین
۸۱	۱/۰۲	۰/۸۱	۰/۵۸	۰/۵۱	۰/۳۷	۰/۳	۰/۶
۸۲	۰/۸۶	۰/۶۶	۰/۵۲	۰/۴۹	۰/۴	۰/۳۲	۰/۵۷
متوسط	۰/۹۴	۰/۷۳	۰/۵۵	۰/۵	۰/۳۹	۰/۳۱	
درصد افزایش		۲۱	۲۴	۱۰	۲۲	۲۳	

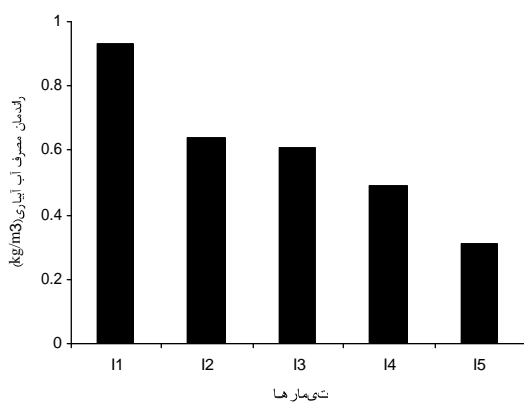
راندمان مصرف آب آبیاری برای دو سال آزمایش در جدول ۸ نشان داده شده است. مقادیر I_{WUE} بین ۰/۲۶ تا ۱/۰۷ kg/m³ در بین تیمارهای مختلف متغیر بوده است. هم‌چنین در جدول ۸ نشان داده شده است که تیمار I₂ نسبت به تیمار قبلی (I₁) ۰/۳۲٪، تیمار I₃ ۰/۴۷٪، تیمار I₄ ۰/۲۰٪ و تیمار I₅ ۰/۳۹٪ نسبت به تیمارهای ماقبل خود کاهش داشته است.

جدول ۸- تاثیر تیمارهای مختلف آبیاری بر راندمان مصرف آب آبیاری (I_{WUE})

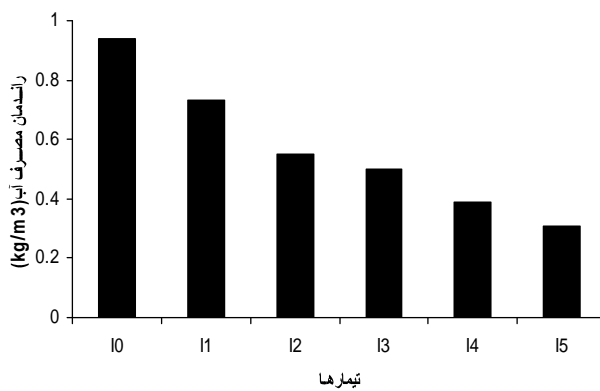
سال	I ₁	I ₂	I ₃	I ₄	I ₅	میانگین
۸۱	۱/۰۷	۰/۶۵	۰/۶۱	۰/۴۸	۰/۲۶	۰/۶۲
۸۲	۰/۸۱	۰/۶۳	۰/۶۱	۰/۵	۰/۳۴	۰/۷۹
متوسط	۰/۹۴	۰/۶۴	۰/۶۱	۰/۴۹	۰/۳	
درصد افزایش		۳۲	۴/۷	۲۰	۳۹	

شکل ۱- تغییرات عملکرد و ش پنبه‌ی رقم ساحل در تیمارهای مختلف

شکل ۳- تغییرات راندمان مصرف آب آبیاری (IWUE) در تیمارهای مختلف

شکل ۲- تغییرات راندمان مصرف آب (WUE) در تیمارهای مختلف

بحث

براساس نتایج این پژوهش مشخص گردید با کاهش ۲۵ درصدی مقدار آب مصرفی به طور عملی کاهش عملکرد محصول مشاهده نشده است. که این مقدار وسط محققین دیگری نیز به دست آمده است (Allen & all, 1998). همچنین با کاهش ۵۰ درصد آب مصرفی تنها ۱۵ درصد کاهش عملکرد مشاهده گردیده است. بر اساس نتایج این آزمایش، نیاز به آبیاری کامل محصول پنبه نبوده و می‌توان با کم آبیاری تا میزان ۵۰ درصد عملکرد مناسب به دست آورد. ضمن این که با کاهش میزان آب مصرفی می‌توان سطح زیر کشت محصول مورد نظر و یا هم زمان محصولات دیگر را توسعه داد. از طرفی با افزایش قیمت آب مصرفی از میزان سودمندی محصول کاسته می‌شود و با توجه به این که هزینه‌ی استحصال آب به طور دایم در حال افزایش است اعمال مدیریت کم آبیاری اهمیت خاصی می‌یابد.

منابع

- ۱- اکبری، م. ۱۳۷۶. تاثیر کم آبیاری بر عملکرد چغندر قند. ارایه شده جهت هشتمین سمینار کمیته‌ی ملی آبیاری و زهکشی.
- ۲- توکلی، ع. ۱۳۷۷. ارایه برخی توصیه‌های تحقیقاتی-کاربردی، پیرامون کم آبیاری. هفتمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر. ۱۰-۱۲ اسفند ۱۳۷۸. دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- ۳- ضیغمی گل، ر. بررسی اثرات کم آبیاری روی محصول پنبه و تعیین تابع تولید در منطقه‌ی گرگان. ارایه شده در هفتمین سمینار سراسری آبیاری و کاهش تبخیر. ۱۰-۱۲ اسفند ۱۳۷۸. دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- 4-Allen, R.G., Pereira, L.S., Raes, D., Smith, M., 1998. Crop evapotranspiration: Guidelines for computing crop water requirements. FAO Irrigation and Drainage Paper no. 56, Rome.
- 5-English, M. J. 1990. Deficit Irrigation. I: Analytical framework. J. Irrig. and Drain. Eng., ASCE, . 11(3): 344- 411.
- 6-English, M. J. and. S. N. Raja. 1996. Perspectives Of deficit Irrigation. Agric. water. Manag. , 32:1-14.
- 7- Howell, T. A. K. R. Davis, R. L. McCormick, H. Yamada, V. T. Walhood and D. W. Meek. 1984. Water use efficiency of narrow row cotton. irrig sci.5:195-214.
- 8-Huang, M. J. Callich and L. Zhong.2004. Water-yield relationships and optimal water management for winter wheat in the loes plateau of china. Irrig Sci.23:47-54.
- 9-Necdet, D.,Yılmaz,E., Sezgin, F and Gürbüz, T.2006. Water-yield relation and water use efficiency of cotton (*Gossypium hirsutum* L.) and second crop corn (*Zea mays* L.) in western Turkey. Agric Water Manag .82:63-85.
- 10- Norwood.C. A. 2000. water use and yield of limited-irrigation and dryland corn.SSSAJ.64:364-370.

11-Orgaz, F., L. Mateas and E. Fereres. 1992. season length and cultivar determine the optimum evapotranspiration deficit in cotton. *Agro J.*65:464-467.

12-Yazar, A., Sezen, S. M., Sesveren, S., 2002b. LEPA and trickle irrigation of cotton in the southeast Anatolia project(GAP) area in Turkey. *Agric water manag.* 54:189-203.

Archive of SID